

Posudek diplomové práce na téma „Evropské instrumenty v boji proti mezinárodnímu terorizmu“ předložené Tomášem Košuličem.

Předložená diplomová práce v celkovém rozsahu 56 stran si klade za cíl popsat systémy boje proti terorizmu a k tomu sloužící instrumenty Rady Evropy a Evropské unie. Za tím účelem autor práci rozčlenil do dvou částí s tím, že v první uvádí nejdůležitější smluvní instrumenty přijaté na půdě Rady Evropy k potlačení a předcházení terorizmu.

Autor, s ohledem na časovou posloupnost, rozebírá nejprve Evropskou úmluvu o potlačování terorizmu z roku 1977, dále se věnuje Protokolu k této úmluvě z roku 2003 a následně uvádí Úmluvu Rady Evropy o předcházení terorizmu z roku 2005. Neopomíjí ani další relevantní instrumenty Rady Evropy a zmiňuje především deklaraci o svobodě projevu a informacích ve sdělovacích prostředcích v kontextu boje s terorizmem a Úmluvu vztahující se k praní, vyhledávání a zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu a k financování terorizmu.

V rozboru těchto instrumentů vychází především z textů úmluv samotných. O nauku se opírá jen v omezené míře, což je ke škodě věci, protože instituty, které mají v úmluvách své místo (jurisdikce, extradice, řešení sporů) jsou v odborné literatuře – a to včetně učebních textů – zastoupeny aktuálním výkladem a to i ve vztahu k mezinárodnímu terorizmu a organizované zločinnosti. V konkrétnosti je např. zajímavá otázka tzv. nepřímých účinků čl. 3 EÚLP v extradičních případech, kde by se autor mohl opřít i o řadu judikátů Evropského soudu pro lidská práva a objasnit si tak hlubší souvislosti toho co řadí pod problematiku ustanovení Úmluvy.

V druhé části se autor chopil složitějšího úkolu popsat systém boje proti terorizmu výčtem aktů EU. K ocenění je především uvedení nejdůležitějších mezinárodních úmluv i dalších relevantních závazných i doporučujících aktů EU. Použitá metoda však neumožnila náležitě objasnit, kam v rámci třípilířové konstrukce EU agenda boje proti terorizmu náleží a v této souvislosti též náležitě zařadit příslušné akty. V ústní obhajobě by autor proto mohl objasnit zda společný postoj Rady EU skutečně tvoří součást komunitárního práva. Z textu práce též není jasné v čem se liší akty v rámci třetího ev. druhého pilíře od aktů komunitárního práva.

Poměrně rozsáhlý závěr práce vcelku zdařile shrnuje zpracovanou materii, i když se nabízela, a zůstala nevyužita, možnost porovnat oba systémy boje proti terorizmu zejména z hlediska zkoumaných právních úprav EU a Rady Evropy .

Práce je napsaná odborným jazykem, vybavená kvalifikovaným poznámkovým aparátem, bohatým seznamem dokumentů a seznamem literatury. Chybí však tituly zahraniční provenience, což u prací z oboru mezinárodního práva je určitým nedostatkem.

Přes uvedené výhrady považuji práci za kvalitní, odpovídající požadavkům kladeným na diplomové práce a předběžně ji hodnotím jako velmi dobrou.

V Praze dne 26.10. 2006

doc.dr.S. Hýbnerová
oponentka